Dokuz Sayısının Sırrı
Yavuz DEMİRKIRAN

Dokuz Sayısının Sırrı

Yavuz DEMİRKIRAN

Lucy, sokaklarının kurdeleler gibi kıvrıldığı ve her köşede bahçelerin açtığı bir köyde yaşıyordu. Bir sabah saati 9:09'u gösterdi. Okula giderken bir tabelada 'Kütüphane: 9 basamak' yazıyordu. Hatta düşmüş bir yaprağın bile dokuz ucu vardı. Lucy yeşil defterini çıkarıp her birini yazdı. 'Bir şeyler oluyor,' diye fısıldadı.

Okulda Lucy defterini Sam'e gösterdi. Sam, aralıklı dişleriyle kocaman gülümsedi. 'Yine mi dokuz?' diye sordu. Derste sayfa numarası dokuzdu. Öğle yemeğinde çitin üzerinde dokuz kuş oturuyordu. Sam onları iki kez saydı. Lucy hepsini yazdı, kıvırcık saçları başını salladıkça zıpladı. 'Bu bir gizem,' dedi.

Okuldan sonra Lucy ve Sam, büyüteçini kolye gibi takan Mira'yı ziyaret ettiler. Mira defteri yuvarlak gözlüklerinin ardından inceledi. 'Sayılar birer desen olabilir,' dedi. 'Dokuz ipucu bulursak, belki bizi bir yere götürürler.' Lucy'nin ela gözleri parladı. 'Öyleyse daha çok dokuz arayalım!' Ertesi sabah buluşmaya karar verdiler.

Ertesi gün üç arkadaş köyü aradılar. Bir posta kutusunda dokuz, bir otobüs durağında dokuz ve bir banka kazınmış dokuz buldular. Lucy her seferinde yazdı. Sam atıştırmalıklarla dolu turuncu sırt çantasını taşıyordu. 'Dokuz ipucu,' dedi. 'Şimdiden altı tane bulduk.' Mira bir yağmur borusunda minik bir dokuz fark etti. 'Yedi!' diye sevindi.

Arayışları onları eski kütüphaneye götürdü. Kütüphaneci Bay Oakley'in beyaz bir bıyığı ve sevecen gri gözleri vardı. Lucy'nin defterini fark etti. 'Dokuz sayısı,' dedi, 'kasabamızın kurucusu için özeldi.' Bir çekmeceden eski bir harita çıkardı. 'Bir bulmaca bırakmış. Dokuz ipucu gizli bir yere götürüyor.' Arkadaşlar yaklaştılar.

Bay Oakley onlara haritayı verdi. Haritada köy ve dokuz numaralı nokta görünüyordu. 'Saat kulesinden başlayın,' dedi. 'Ama bir sonrakini bulmak için her ipucunu çözmelisiniz.' Lucy haritayı kopyalarken kalemi uçuştu. Sam merdiveni tutarken Mira minik sayıları okudu. 'Bu bir hazine avı gibi,' dedi Sam, perçemi heyecanla zıplayarak.

Saat kulesinde bir bilmece buldular: 'Ellerim var ama alkışlayamam. Ne zaman uyanıp uyuyacağını söylerim.' Mira gözlüklerini düzeltti. 'Bir saat!' dedi. Saatin yüzüne baktılar. Dokuz sayısının altında küçük bir anahtar vardı. Lucy yazdı. 'Sekiz ipucu daha,' dedi. Haritadaki bir sonraki noktaya koştular.

İkinci ipucu fırındaydı. 'Yükselirim ama hiç uyumam,' yazıyordu. Sam güldü. 'Ekmek yükselir!' İçeride fırıncı onlara üzerinde dokuz olan bir not verdi. Notta 'Çiçeklerin su içtiği yere bak' yazıyordu. Mira'nın gözleri parladı. 'Bir sulama kabı!' Dükkânın arkasında altına dokuz kazınmış bir tane buldular.

Üçüncü ipucu köy kuyusuna götürdü. 'Su tutarım ama ellerim yok,' diye okudu Mira. 'Bir kova!' Kovayı çektiler ve üzerine dokuz boyanmış küçük bir taş buldular. Lucy onu defterine ekledi. Sam atıştırmalıklarını paylaştı ve kuyunun kenarına oturup düşündüler. 'Altı ipucu kaldı,' dedi Lucy, elma kemirerek.

Dördüncü ve beşinci ipuçları kolaydı. Okul zilinde bir dokuz ve bahçe kapısında bir dokuz. Altıncı ipucu 'kitapların evi' hakkında bir bilmeceydi. Kütüphaneye koştular. Bay Oakley gülümseyip bir rafı gösterdi. Bir kitabın arkasında üzerinde dokuz ve bir gül çizimi olan bir not buldular. 'Bahçe!' diye soluğu kesildi Mira'nın.

Yedinci ipucu köy meydanındaki gerçek bir güldü. Etiketinde 'Dokuz taç yaprak' yazıyordu. Saydılar—tam dokuz taç yaprak. Sekizinci ipucu patikadaki gevşek bir taşın altındaydı. 'Son ipucu, kurucunun heykelinin baktığı yerde,' yazıyordu. Yukarı baktılar. Heykelin parmağı eski meşe ağacını gösteriyordu. 'Bir ipucu daha!' diye bağırdı Sam.

Meşe ağacının altında kapağında dokuz olan küçük ahşap bir kutu buldular. İçinde bir bulmaca vardı: her birinde bir harf olan dokuz kayan kare. 'Bu bir kelime bulmacası!' dedi Mira. Kareleri ileri geri kaydırdı, örgüleri sallanarak. 'B-A-H-Ç-E,' diye heceledi. 'Bahçe!' Kutu tık diye açıldı. Gizli bir bahçeye giden bir harita belirdi.

Harita köyün unutulmuş bir köşesine, sarmaşıkların arkasına götürdü. Lucy dalları itip geçti ve soluğu kesildi. Üzerinde dokuz olan paslı bir kapı, yabani otlar ve kır çiçekleriyle dolu bir bahçeye açılıyordu. 'Başından beri buradaymış,' diye fısıldadı Sam. Mira taş bir plaket fark etti: 'Topluluk Bahçesi, dokuzuncu gün kuruldu.' 'Buldun!' diye sevindi Lucy.

Bay Oakley bastonuna yaslanarak geldi. 'Kurucunun bulmacasını çözdünüz,' dedi. 'Bahçenin paylaşılmasını istemişti. Sadece biraz bakım gerekiyor.' Arkadaşlar birbirlerine baktılar. 'Onarabiliriz!' dedi Sam. Lucy defterine bir plan yazdı. Mira kurucunun eski bahçıvanlık kitabını okudu. O öğleden sonra işe koyuldular.

Bütün hafta arkadaşlar yabani otları temizledi, suladı ve fidan dikti. Komşular aletler ve tohumlarla katıldı. Lucy her şeyi dokuzlarla takip etti—dokuz sıra havuç, dokuz ayçiçeği, dokuz domates fidesi. Sam kovalar taşıdı ve herkesi yüreklendirdi. Mira bir tabela yaptı: 'Dokuz Sayısı Bahçesi.' Köy heyecanla çınladı. Bahçe yeniden canlanıyordu.

Dokuzuncu gün bahçe hazırdı. Bay Oakley kırmızı bir kurdele kesti. 'Dokuz sayısının sırrı,' dedi, 'desenlerin keşfe götürmesidir.' Lucy ipuçlarıyla dolu defterine baktı. Arkadaşlarına gülümsedi. 'Bunu birlikte başardık.' Ve o günden sonra Dokuz Sayısı Bahçesi herkesi kucakladı—dikkatle bakmanın harika sürprizleri ortaya çıkarabileceğinin mutlu bir hatırlatıcısı olarak.